

[Ministeren for offentlige arbejder.]

til de ærede ordførere, der har givet lovforslaget tilslutning, og udtaler det håb, at lovforslaget må få en hurtig og let gang igennem det høje ting.

Villemoes: Jeg takker den højtærede minister for offentlige arbejder for hans udtalelser til mig. Det var ikke min tanke at foranledige en større detaillidiskussion om denne sag, som vi, således som den højtærede minister for offentlige arbejder sagde, jo har haft — de fleste af os i hvert fald — til overvejelse i et antal måneder. Jeg forstår altså, at jeg har hørt forkert, da ministeren udtalte sig om vore to brødrelandes rigsdages tiltrædelse af lignende lovforslag. Men dette forhindrer ikke, at jeg fortsat anbefaler, at vi stemmer for det foreliggende lovforslag, selvom vi også bliver det første land, der tiltræder et sådant forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af midlertidig lov nr. 307 af 29. juni 1945 om tillæg til indkvarteringslovgivningen.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 255).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg skal tillade mig for det høje landsting at forelægge forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af midlertidig lov nr. 307 af 29. juni 1945 om tillæg til indkvarteringslovgivningen, som er vedtaget af folketinget.

Den midlertidige indkvarteringslov blev gennemført umiddelbart efter besættelsens ophør for at sikre de nødvendige lokaliteter til indkvartering af allieret og dansk militær og af tyske flygtninge og for at muliggøre en gradvis afvikling af de mange beslaglæggelser af fast ejendom, som den

tyske værnemagt havde foretaget under besættelsen.

Loven gjaldt oprindeligt kun for et år, men er senere stadig blevet forlænget. Samtidig med forlængelserne er området for lovens virksomhed imidlertid blevet stærkt indskrænket.

Efter den sidste forlængelse ved lov nr. 548 af 31. december 1949 indeholder loven herefter kun bemyndigelse for indenrigsministeren til at opretholde de beslaglæggelser og rådighedsindskrænkninger, som allerede påhvilede fast ejendom ved udgangen af december måned 1949, og som var sket for at fyldestgøre militære behov. Desuden findes i loven hjemmel til at ændre en bestående beslaglæggelse til en rådighedsindskrænkning og herved formindske indgrebet i den private ejers rådighed over sin ejendom.

De ejendomme, som med hjemmel i den gældende lov holdes beslaglagt af militæret, er forskellige bebyggede og ubebyggede arealer, hvorpå den tyske værnemagt i sin tid har anlagt flyvepladser, befæstningsanlæg, militærlejre o. s. v., altsammen anlæg, som i et vist omfang ønskes bevaret for det danske forsvar.

Antallet af disse indgreb er i det forløbne år gået noget ned enten derved, at de helt er bortfaldet, eller derved, at militæret har overtaget de pågældende ejendomme til eje, men en fuldstændig afvikling af foranstaltningerne kan ikke gennemføres, så længe der ikke er truffet endelig afgørelse om det danske forsvars fremtidige omfang. Så længe der ikke er taget stilling hertil, vil det være nødvendigt at holde muligheden for bevarelse af de overtagne anlæg ved beslaglæggelse åben, og det foreslås derfor at forlænge loven i dens nuværende skikkelse endnu et år indtil udgangen af 1951.

I det andet høje ting har sagen været underkastet udvalgsbehandling, hvorunder man har haft lejlighed til at gennemgå en lang række af disse spørgsmål om beslaglæggelser med henblik på det danske forsvars nuværende eller fremtidige behov. Lovforslaget opnåede vedtagelse i det andet høje ting efter dette udvalgsarbejde, der sluttede med en enstemmig betænkning.

Jeg skal til slut fremhæve, at lovforslaget ligesom de tidligere love hjemler mulighed for ved kongelig anordning at ophæve loven